

duidelijk het vezelachtige weefsel, waaruit de middenvruchtwand bestaat. Dit weefsel is voorzien van groote, luchtbevattende intercellulaire ruimten. Ook de cellen, waaruit het weefsel bestaat, zijn voor 't grootste deel met lucht gevuld.

Nipa fruticans, een strandpalm, die aan moerassige kusten in groote menigte voorkomt, draagt groote, samengestelde vruchten. Een onderdeel van zoo'n vrucht is in fig. 117 afgebeeld. Ze bezit ook een in drogen toestand lucht bevattend weefsel, dat omgeven is

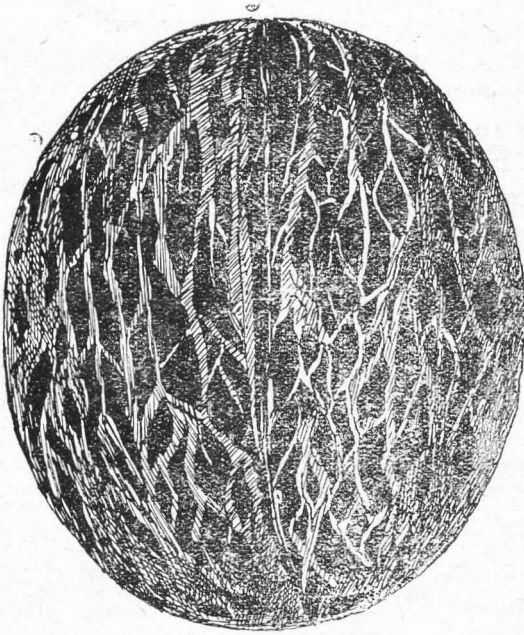

Fig. 116.

Vrucht van *Cerbera Odollam*.

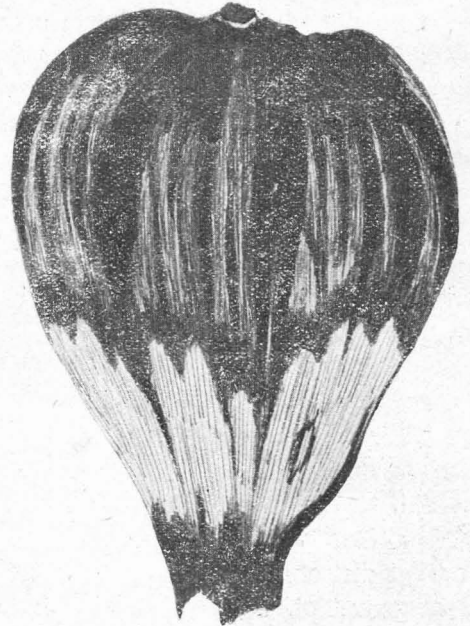

Fig. 117.

Vrucht van *Nipa fruticans*.

door een dunnen, harden buitenvruchtwand. Door dit weefsel loopen talrijke, draadvormige vezelstrengen. Het eenige zaad, dat inwendig nog een holte vertoont is omgeven door een harde, steenachtige schaal. De plant bepaalt het karakter van geheele kuststreken, de zogenaamde *Nipa*-formatie. De bladeren worden als dakbedekking (atap) gebruikt. Het uit de afgesneden bloeikolf druppelende sap wordt in de Molukken in bamboekokers opgevangen en als palmwijn gedronken. De opperhuid der jonge bladeren wordt als omhulsel voor inlandsche sigaretten aangewend.

v. W.

DE BIOEL

(*Helictis orientalis*).

Kort geleden kwam de huisjongen vertellen, dat hij een *Loeak* bij de bijgebouwen had zien wandelen en dat het beest zijn toevlucht had gezocht in een goot, die onder de vloer door loopt. Daar het ongeveer 7 uur was besloten we de goot aan beide zijden af te sluiten en den volgenden morgen eens te kijken hoe het beest er uitzag en het zoo mogelijk een tijdlang in gevangenschap te houden. Gedurende den geheelen avond en waarschijnlijk ook wel 's nachts maakte het beest een zeer eigenaardig knorrend geluid.

Den volgenden morgen werd de gevangenis zeer omzichtig geopend en zagen wij niet één maar twee dieren te voorschijn komen die niet veel op een *Loeak* geleken. Het werk „De Zoogdieren van Java” van Dr. KONINGSBERGER raadplegende, bleken het twee *Bioels* te zijn, die de Javaansche kebon ook eindelijk herkende als *Njenteks*.

Beide beestjes zagen er zeer gehavend uit, zoodat de kleur der haren bijna niet te onderscheiden was en het eene exemplaar vertoonde een afzichtelijke wond, zoodat het beest zoo spoedig mogelijk werd afgemaakt. Het andere dier kreeg na een herhaalde overgieting met schoon water, gevolgd door een zonnebad, spoedig zijn oorspronkelijke kleur weer en zag er niet onaardig uit. Waarschijnlijk hadden de dieren in hun gevangenis met elkaar gevochten.

De hoofdkleur van het dier is van boven donkerbruin en van onderen wat lichterbruin. Van den kop loopt van boven een witte streep, die zeer smal is tot het midden van den rug. De keel en borst zijn wit evenals de rand der ooren en het uiteinde der staart, die ongeveer 22 cM. lang is. Het heele lichaam met den kop is ruim 40 cM.

Jammer genoeg was ik niet in de gelegenheid een photo van het dier te maken.

De eerste dagen was het een echte nijdas, zoodra maar iemand bij het hok kwam, begon het zeer sterk te blazen en deed dan een uitval. Bang was het echter niet, want een stukje vleesch werd direct sterk zuigend en smakkend naar binnen gewerkt al bleef men vlak bij het hok staan gedurende den maaltijd.

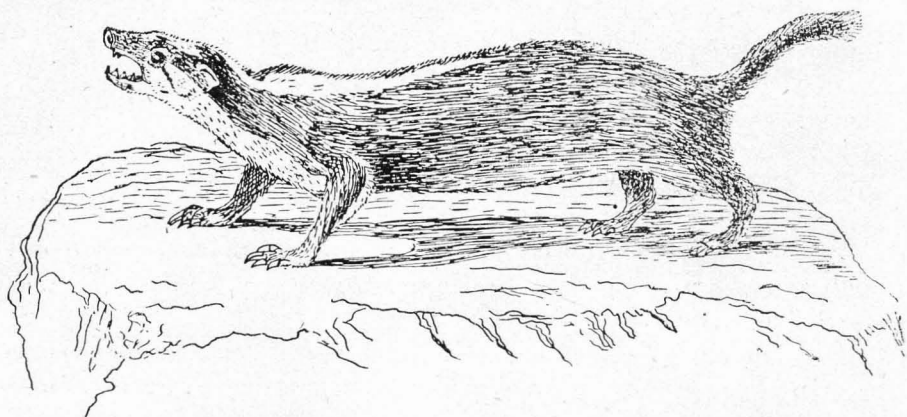
Ratten werden door het dier ook zeer gaarne genuttigd. Den volgenden morgen werden alleen de huid en de ingewanden daarvan, keurig op een hoopje terug gevonden. Hoe het beest de

huid er zoo handig afkreeg heb ik helaas niet kunnen waarnemen.

Van zondag tot donderdag heeft het arme dier dorst moeten lijden. Ik was in de veronderstelling, dat drinkwater bij het zeer sterk vochthoudende voedsel niet noodig was, maar op aanraden van den kebon zette ik een bakje water in het hok en dit werd in zeer korten tijd geledigd. Dit als waarschuwing voor anderen, die ook een bioel in gevangenschap houden.

Overdag deed het dier niets dan slapen, maar tegen den avond kwam het in actie en ging eten, was het verzadigd dan werd de slaap hervat, maar herhaaldelijk weer afgebroken.

De eerste dagen deed het geen moeite om te ontkomen, maar na een week was het dier veranderd in een mooi diertje met glimmend haar. Het scheen gedurende die week krachten verzameld te hebben om uit te breken, want op een morgen was er in het gaas van zijn hok een rond gaatje gebeten en de bioel was verdwenen.

Bioel (Helictis orientalis).

Naar een teekening uit Dr. J. C. KONINGSBERGER: „De Zoogdieren van Java”.